

JESMO LI DOISTA PROTIV UBOJICA?

Ubojstvo hrvatskog radnika na privremenom radu u Egiptu Tomislava Salopeka prošlog je mjeseca sasvim zaslužno i iskreno potreslo Hrvatsku, unatoč licemjerju s kojim su njegovu sudbinu predstavili mediji i političari. Iako vjerojatno nikada nećemo saznati detalje, sigurno je da ni francuska firma za koju je radio, ni hrvatska država po instrukcijama SAD-a, nisu uložili ozbiljne napore da se spasi njegov život, što nikada nije kritizirano u medijima. Umjesto toga, dobili smo samo čudne informacije koje više skrivaju nego otkrivaju. Jedan od načina na koji nas se htjelo utješiti je da se sve to događa jer Hrvatska "ratuje protiv ISIS-a". Za početak, Hrvatska nikada nije uložila ni minimalne ozbiljne napore da se angažira u borbi protiv ISIL-a, ali je zato na početku građanskog rata u Siriji financirala islamističke grupe koje su se borile protiv režima, a od kojih je većina kasnije prešla u ISIS. Golema količina hrvatskog oružja u rukama ISIS-a kod nas se sustavno prešućuje, iako je očita svima izvan Hrvatske. Kao drugo, postoji samo jedna snaga koja se efikasno bori protiv ISIS-a u Siriji gdje je centar toj zločinačkoj bandi, a to su Jedinice narodne i ženske zaštite (YPG/YPJ) – snage koje nikada nisu dobile nikakvu, ni minimalnu potporu od Hrvatske, ni od EU. Dapače, Hrvatska i EU uporno šute o kurdskom pitanju i surađuju s Turskom koja je gotovo istodobno sa svirepim ubojstvom Salopeka započela svoj rat protiv snaga povezanih s YPG/YPJ u Turskoj, Iraku i manjim dijelom u Siriji. Turski predsjednik Erdoğan i njegova stranka su prije nekoliko mjeseci izgubili izbore i nisu uspjeli formirati vladu zbog čega su proglasili izvanredno stanje i započeli represiju protiv demokratskog i kurdskog pokreta i otvoreni rat protiv onih koji se suprotstavljaju ISIS-u, u nadi da će time povećati potporu svojoj reakcionarnoj islamističkoj vladi. Laži koje su se povremeno ponavljale i u našim medijima o tome kako Turska ratuje protiv ISIS-a sada su potpuno opovrgnute, između ostalog i u nekim zapadnim medijima, ali prije svega na terenu. Unatoč svemu tome, Hrvatska nastavlja podupirati politiku zemlje koja ubija borce protiv ISIS-a i financira islamističke grupe, drugim riječima koja ratuje protiv onih koji se bore za demokratsko rješenje, a protiv krvoločnog islamističkog ludila. Problem znači nije u tome što je Hrvatska učinila "previše" protiv ISIS-a. Sustavna kolaboracija i Hrvatske, ali prije svega SAD-a i EU s Turskom su među glavnim krivcima za to što

se ISIS i slične grupe nastavljaju širiti i činiti zvjerstva. Zapad se zapravo nalazi pred izborom: hoće li nastaviti prešutno podupirati između ostalog i ubojice Salopeka ili će se opredijeliti za demokraciju i slobodu. Prva opcija znači trajni rat i stalno pojačavanje zvjerstva, i onih koje čini Zapad i onih koje čine bande poput ISIS-a. Druga opcija znači prestanak kolaboracije s reakcionarnim i autoritarnim režimima poput Turske čime se konačno otvara mogućnost za demokratsku budućnost Bliskog istoka. Između ostalog i zbog Salopeka, naša je dužnost da se borimo za ovo drugo. ★

BROD JOŠ UVIJEK TONE

Zadnjih dana mogli smo čitati bombastične naslove i euforiju u Vladi jer smo statistički izašli iz recesije. Sada se svi natječu u preuzimanju zasluga za tobožnji rast ekonomije. Milanoviću su ovi podaci došli u idealno, predizborno vrijeme pa su mu puna usta hvale za Vladu, dok istodobno možemo čitati da su "pravi heroji privatnici jer su se u ovih šest godina prilagodili i uložili nevjerovatan trud". Služeći se kapitalističkom ekonomskom terminologijom, do bruto domaćeg proizvoda dolazimo izračunom potrošnje, i to u nekoliko sastavnica: konačnom potrošnjom (kućanstava), zatim bruto investicijama u fiksni kapital te razlikom izvoza i uvoza roba i usluga. Nakon godina pada BDP-a, u zadnjem kvartalu prošle godine BDP je prvi puta bio u plusu, no znakovito je bilo što su sve komponente BDP-a imale pad, osim zadnje, razlike izvoza i uvoza. Potrošnja i investicija su pali za nekoliko postotaka, no samo zbog jednokratnog smanjenog uvoza nafte i derivata BDP je bio u plusu. S obzirom da nije bilo zimsko razdoblje, nije bilo velike potrebe za uvozom i to je jedini razlog za rast BDP-a. No za pokazati koliko je besmisleno uzimati ove podatke u obzir, ne treba biti veliki ekonomski stručnjak. Državni dug popeo se na 300 milijuna kuna. Samo u razdoblju ove Vlade, javni dug se povećao za 80 milijardi kuna. Dugovi se financiraju podizanjem novih kredita na koje se plaćaju enormne kamate. Tako ovlaštene bankarske institucije legalno reketare države koje za golo preživljavanje kredit prebijaju novim kreditima. Kako bi se MMF, EU i ostali paraziti osigurali da će se kredit vratiti, prisiljavaju države na drastične rezove prilikom kojih najdeblji kraj uvijek izvuku radnici. Privatizacije, ukidanje državnih ulaganja, stečajevi neprofitabilnih poduzeća ma koliko god ona korisna bila, rezultat su aranžmana sa MMF-om. Kapitalizam stalno povećava jaz između buržoazije i proletarijata i kriza je stalno stanje svakom radniku u kapitalizmu. Kako država služi očuvanju vlasti buržoazije, u očuvanju se služi marketinškim trikovima poput ovog o izlasku iz recesije. Hvalisanje zbog nepostojućeg rasta ekonomije prikriva i poraznu činjenicu kako stopa nezaposlenosti u Hrvatskoj iznosi skoro 20 posto, odnosno skoro 300.000 ljudi je trenutno nezaposleno. Dobar dio onih koji za sada imaju posao, rade u katastrofalnim uvjetima, a

unatoč rastu BDP-a, svi ostali ekonomski pokazatelji nam kažu da će u budućnosti biti samo gore. Rješenje je samo jedno: kapitalizam se može rušiti samo revolucijom i uspostavom vlasti proletarijata. Tek tada će radnici biti ekonomski oslobođeni koliko god ideološki aparati uvjerali u suprotno. ★

IZBJEGLICE SU NAŠI LJUDI

Nakon što su godinama sustavno lagali, zapadni političari i mediji su konačno stidljivo priznali da tisuće ljudi koji riskiraju sve i predaju cijelu svoju imovinu da bi stigli do Europe nisu “imigranti”, odnosno da nisu ljudi koji putuju jer im se putuje, nego ljudi koji pokušavaju spasiti živu glavu – izbjeglice kao što su to bili i mnogi drugi prije njih. Laž je trebala ljude uvjeriti da oni koji dolaze ne bježe, nego da “otimaju radna mjesta” i “zloupotrebjavaju socijalnu pomoć”. Iako su sve te laži bile potpuno neutemeljene u činjenicama, trebalo je da se dogodi ovakva katastrofa kakvoj sada svjedočimo da bi te gluposti postale potpuno prozirne. Laganje međutim nije prestalo. Umjesto ispunjavanja zakonskih, ali prije svega ljudskih, obaveza prema izbjeglicama, od zapadnih političara smo dobili licemjerne vatrogasne mjere, prema kojima bi se mali broj izbjeglica trebao primiti ravnomjerno raspoređen po članicama EU. Naravno, to znači da bi se izbjeglice zapravo tjerale i u zemlje istočne Europe, u kojima ni lokalno stanovništvo ne ostaje jer se u njima više ne može preživjeti zbog desetljeća katastrofalnih neoliberalnih politika. Takva politika prema izbjeglicama, koja stvar zamućuje, koja pokušava krivce prikazati kao žrtve i dobrotvore, koja skida odgovornost sa zemalja čije vojske uruše tuđe domove i čije tvrtke uništavaju okoliš i stvaraju nemoguće radne uvjete, je najodgovornija za sve rasističke napade koji se trenutno događaju u Europi protiv izbjeglica. Oni tim zvjerstvima daju uglađeno, “europsko” opravdanje, čak i kad ih naizgled kritiziraju. Jer stvari bi bile drugačije kada bi se mogla reći istina: da je Zapad uglavnom najodgovorniji za probleme od kojih izbjeglice bježe, a da istodobno, unatoč tome što samog sebe prikazuje kao dobrotvora, zapravo prima neusporedivo manje izbjeglica u odnosu na puno siromašnije zemlje. Damir Kajin, jedan od parazita koje financiramo da “vladaju nama”, nedavno je rekao da izbjeglice trebaju bježati na Bliski istok da se ne bi miješali sa nama finim bijelim kršćanima. Ali previše je očekivati od takve budale da zna da je Bliski istok već primio preko pet milijuna izbjeglica samo iz Sirije, prema par stotina tisuća koliko ih je primila EU. Čak je i Rusija udomila više izbjeglica iz Ukrajine nego što ih EU ima sve skupa. Takve izjave poput Kajinovih, i

ona koju je izrekla Mirela Holy (još jedna od herojki građanske Hrvatske) kako su izbjeglice zapravo teroristi, nisu samo laži nego su i prikrivena opravdanja nacističkih napada poput onih koji se upravo događaju u Njemačkoj. Srećom, ne nasjedaju svi na huškanje političarskih hulja i narodi Balkana su zadnjih mjeseci uglavnom pokazali da znaju pomagati ljudima u nevolji kakvu su i sami često doživjeli. Poniženi i potlačeni su naši ljudi, oni s kojima ćemo sutra raditi na boljem svijetu bez ovih koji nas pokušavaju dijeliti. ★

NORMALIZACIJA LAŽI I RAZNOG PROFITERSTVA

Zadnjih godina smo puno puta čuli da je HDZ opasna stranka ekstremne desnice koja u Hrvatsku vraća nacionalizam devedesetih. Sigurno je da je HDZ stranka koja je do sad pokazala da nema nikakvih skrupula i da ne preza ni od kojih sredstava da se održi na vlasti. Od represije i političkih ubojstava 1990-ih, preko pljačke i zlouporabe državnih tvrtki za vrijeme Sanadera, do ove pandursko-špijunske garniture koja trenutno kontrolira HDZ, ta stranka je bila možda i najgora među organizacijama koje zadnjih 25 godina uništavaju Hrvatsku. Ali stvar ne počinje i ne staje na HDZ-u. Oni koji nas stalno uvjeravaju da je upravo HDZ najopasnija nacionalistička stranka, svjesno ili nesvjesno brane drugu protunarodnu interesnu organizaciju – vladajući SDP. A baš je taj SDP proteklih mjeseci preuzeo baklju etničkog šovinizma, proračunato, cinično i beskrupulozno. U naporu da si dignu rejting uoči izbora koje planiraju skoro, SDP je u stilu vojnih hunti banana republika organizirao paradu i agresivnu medijsku kampanju koja je trebala uvjeriti ljude da su vojska i policija naši prijatelji i izvor našeg ponosa, a ne instrumenti očuvanja vlasti diktature kapitala. Stara je to manipulacija koju je HDZ koristio godinama, samo je sad u izvedbi SDP-a bila nešto skuplja, između ostalog i zbog potpuno nepotrebnog uništavanja jedne od glavnih zagrebačkih prometnica. Parazitiranje na priči o ratu zapravo znači da se loša sjećanja na patnje ljudi iz tog groznog perioda iskorištavaju za opravdavanje vlasti, tadašnje i sadašnje. SDP i HDZ se zapravo najviše natječu tko će glasnije i više braniti i opravdavati Tuđmana i njegovu ekipu koja je rat provela u bunkerima besramno pljačkajući narod koji je ginuo. Preuzimanjem laži iz devedesetih i obranom ratnog profiterstva SDP je možda privremeno oduzeo HDZ-u dio njihovih argumenata i njihovih birača, ali će dugoročno doprinijeti normalizaciji tih laži i etničkog šovinizma. Jer takozvani nacionalizam u praksi već 25 godina nema nikakve veze s patnjama naroda za vrijeme devedesetih – on je samo nerazumna i beskorisna mržnja koja prikriva pljačku i uništavanje Hrvatske. ★